

مسنووليت متن و شکل بدوش نويسنده مضمون ميباشد، عقیده نويسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۲۱

د چارلس چاپلين اثر
د عبدالباري جهاني ترجمه:

لوی ديكتاتور

لوی ديكتاتور د چارلس چاپلين لومړنی صوتي فيلم دی. چاپلين په دې فيلم کې هم د يوه خوارخواکي ډنگر يهودي سلمانې په رول کې دی چې د نازيانو په زندان کې بندي دی او هم د «تومانيا» په نوم يوه خيالي هيواد ديکتاتور دی، چې هينکل نومېږي. چاپلين، په خپله سوانح کې، خپله داخبره را اخلي چې «لازمه نه ده د نازيانو سره د مخالفت لپاره يو سړی حتما يهودي وي. بلکه انسان ته فقط لازمه ده چې عادي او اصلي بشر و اوسي؛ بيا نو ټول سوال حل دی.»

چاپلين او هينلر د يوې هفتې په فاصله کې زېږېدلي ول. د دې، په جسم کوچني او درېږه انسان او اډولف هينلر ترمنځ يو ډول عجيب شباھت موجود وو. دې دواړو کسانو د بشريت د مخالفو قطبونو نمايندگي کوله. د چاپلين سوانح ليکونکی ډېوېډ روبيسن د ۱۹۳۹ کال د اپرېل پر يوويشتمه وليکل چې «اسمان، پنځوس کاله پخوا، يو ډول د ټوکو په موډ کې وو چې امر يې وکړ چې چاپلين او هينلر دي له يوه بل څخه د څلورو ورځو په فاصله کې دنيا ته راسي. دوی دواړو، هر يوه، په خپل وار د هغو ميليونونو انسانانو، چې د ټولني د تيټ او پورته سرمنزل تر منځ را گيردي، ارماتونه، احساسات او اميدونه، پر خپل طرز، بيان کړل. دوی دواړو، هر يوه، د عصري نړۍ د بې وسه انسان مشکل بيان کړ. هر يوه په خپله هينداره کې ورته وکتل. يوه د نېکۍ له اړخه او هغه بل د بې مثاله شر له اړخه.»

چاپلين، د خپل فيلم د پای لپاره، پر هغه وينا باندې، چې د يوه سلمانې خبرې دي، او خلک يې د هينکل ديکتاتور له خولې اورې، څو مياشتې کار وکړ. دا وينا يې څو ځله بې وليکله او بيرته يې څيري کړه. ډيرو خلکو پر دغه وينا باندې انتقاد وکړ. ډيرو خلکو هغه د يوه وېش او پاک وجدان آواز وباله. په خواشيني سره بايد ووايو چې د چاپلين هغه وينا، لکه څرنگه چې د ۱۹۴۰ کال شرايط يې بيان کړي دي، د نني ورځې له شرايطو سره برابره ده.

د لوی ديکتاتور وروستی وينا:

زه متأسف يم، مگر زه نه غواړم چې يو ديکتاتور و اوسم. دا زما کار نه دی. زه نه غواړم چې يا فتوحات وکړم او يا پر چا حکومت وکړم. زه غواړم چې، که ممکنه وي، له هر چا سره مرسته وکړم. له يهود، عيسوي، تور، سپين او له هر چا سره. مور ټول غواړو چې له يوه بل سره مرسته وکړو. د بشر په خټه کې دا خصلت اغړل سوی دی. زموږ آرزو دا ده چې د يوه بل په خوښې ژوند وکړو. نه د يوه بل په بدمرغي. مور نه غواړو چې له يوه بل څخه نفرت وکړو او يا يوه بل ته په سپکه سترگه وگورو. په دې نړۍ کې د هر چا لپاره ځای سته. دا ښکلی مځکه دومره غني ده چې هر چا ته يو څه ورکولای سي. مور کولای سو چې دې ژوند ته هم د آزادۍ نعمت ورکړو او هم يې ښکلی کړو، مگر مور لاره ورکه کړې ده.

حرص د انسانانو زړونه له زهرو ډک کړي دي؛ او نړۍ يې د نفرت په مورچلونو سره بېله کړې ده؛ او حماقت د بدمرغي او وینو تويولو سبب سوی دی. مور سرعت ته انکشاف ورکړی دی مگر ځانونه مو په يوه کوچني خونه کې بنديان کړي دي. ماشين او صنعت، چې د پرېمانۍ سبب کيږي، مور نېستمن کړي يو. زموږ پوهي او علم مور يوه بل ته دبدين او دبېمن کړي يو. زموږ هوښياری زموږ زړونه سخت کړي او زموږ څخه يې ظالمان جوړ کړي دي. مور فکر بيخي ډېر کوو او احساس بيخي لږ کوو. مور تر ماشين او صنعت انسانيت ته زياته اړتيا لرو. مور تر هوښياری، و مهربانۍ او نرمو زړونو ته زيات ضرورت لرو. پرته له دې به ژوند ټوله تشدد او دبېمني وي او هر څه به مو بايللي وي.

الوتکو او رېډيو مور يوه بل ته نيژدې کړي يو. د دغو شيانو د اختراع کېدلو ماهيت پخپله په انسان کې د نېکۍ د ايجادولو غوښتنه کوي. دا پخپله د نړۍ والي ورورگلوۍ چيغه کوي؛ او زموږ د ټولو د يو کېدلو غوښتنه کوي. حتی همدا اوس زما ږغ د نړۍ په ميليونونو انسانانو ته رسېږي. په ميليونونو غمجنو وگړو، ښځو او ورو ماشومانو ته رسېږي. د هغه سستم قربانيانو ته رسېږي چې انسان دي ته ارباسي چې بېگناه خلک بنديان او شکنجه کړي.

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خبر و لولئ

هغوی ته، چې زما ږغ اوري، زه وایم چې مه نا امیده کېږی. هغه بدمرغي چې پر مور یې سیوری خپور کړی دی د هغو انسانانو د حرص او بدنیتۍ یوه هېنمه ده چې د انسانانو له پرمختګ څخه په وېره کې دي او دا هېنمه تېرېدونکې ده. د انسانانو د نفرت دوره به تېره سي او دیکتاتوران به مړه سي؛ او هغه قدرت چې دوی له خلکو څخه غصب کړی دی بیرته به د خلکو لاس ته ولوېږي. انسانان به مري خو آزادي مرګ نه لري.

عسکرو! هغو ځناور صفتو انسانانو ته مه تسلیمېږی چې تاسي ته په سپکه گوري، چې ستاسي څخه غلامان جوړوي، هغوی ستاسي ژوند ته د عسکري کنډک په څېر امر کوي چې څه وکړی. څه ډول فکر وکړی او څه ډول احساس وکړی. هغوی چې په تاسي عسکري تمرینات او تعلیم کوي او ستاسي د خوراک طرز او اندازه کنټرولوی هغوی ستاسي سره د څارویو په څېر سلوک کوي او ستاسي څخه د توپونو د باروتو کار اخلي. ځانونه دي انسانانو ته، چې د انساني فطرت مخالف حرکت کوي، مه تسلیموی. دا ماشيني انسانان دي، مغزونه یې ماشيني دي او زړونه یې ماشيني دي. تاسي ماشينونه نه یاست! تاسي څاروي نه یاست! تاسي انسانان یاست! تاسي په زړونو کې له انسان سره مینه لری! تاسي له چا څخه نفرت نه کوئ! تاسي باید له نفرت څخه نفرت ولری او له هغو کسانو څخه نفرت ولری چې هغوی د انساني فطرت په خلاف حرکت کوي. عسکرو! د غلامۍ لپاره مه جنګېږی! د آزادی لپاره وځنګېږی! د سېنټ لوک په اووه لسم فصل کې لیکلي دي: «د خدای پاچهی د انسان په زړه کې ده» نه د یوه سړي، نه د یوې ډلې بلکه د ټولو انسانانو! او په تاسي کې! تاسي انسانان د ماشينونو د ایجادولو قدرت لری. تاسي د خوښۍ او نېکمرغۍ د ایجادولو قدرت لری! تاسي انسانان کولای سی چې خلکو ته آزادي وبخښی او ژوند بښلی کړی؛ او له دې ژوند څخه د بښلا او خوشبختۍ داستان جوړ کړی.

نو د ډیموکراسۍ په نوم- راسی چې له دې قدرت څخه گټه واخلو- راسی چې ټول سره متحد سو- راسی چې ټول د یوې نړۍ د جوړولو لپاره وځنګېږو. یوه داسي بې غل او غشه او صفا نړۍ جوړه کړو چې انسانانو ته د کار کولو فرصت ورکوي. داسي یوه نړۍ چې ځوانانو ته راتلونکی او بوداگانو ته مصوونیت ورکوي. ځناورو له خلکو سره دغه وعدې کړي او د دغو ژمنو په وسیله قدرت ته رسېږي دي. مگر دوی دروغ وایي! دوی نه دا ژمني پوره کړي او نه به یې پوره کړي!

دیکتاتوران خپلو ځانونو ته آزادي اخلي مگر نورو انسانانو ته د غلامۍ کړۍ په غاړو کې اچوي! اوس یې وخت دی چې د دغو ژمنو د بشپړولو لپاره وځنګېږو! راسی د نړۍ د آزادولو لپاره وځنګېږو. راځی چې د ملتونو ترمنځ سرحدونه له منځه یوسو. د حرص، نفرت او دښمنۍ کمبله ټوله کړو. راځی چې د عقل او منطق د نړۍ لپاره وځنګېږو. دهغي نړۍ لپاره چې علم او تخنیک د انسانانو د خوشبختۍ سبب کېږي. عسکرو! راځی چې د ډیموکراسۍ په نوم ټول سره یو موټی سو!

پایان